

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošli prejemem za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovojno pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

XIV.

Dne 17. januarja 1902. je prejel ricmanjski župan in pooblaščenec Peter Hrščak odlok c. kr. namestništva v Trstu, s katerim je isto na ukaz c. kr. ministrstva za uk in bogočastje razveljavilo izstop Ricmanjcev iz katoliške cerkve latinškega obreda, češ, da ni bil isti izstop radi nekih formalnosti pravilno izvršen. Sam c. kr. okrajni glavar koperski g. Schaffenhauer je dne 6. decembra 1900, kakor smo že omenili, pred zbranimi hišnimi gospodarji ricmanjskimi in to v imenu istega c. kr. namestništva izjavil, da se je izstop izvršil pravilno po zakonu, a da c. kr. vlada smatra Ricmanjce toliko časa za brezverce, dokler se isti ne predstavijo svojem novemu duhovnemu pastirju grško-katoliškega obreda.

V navedenem dekretu je bilo tudi izrečeno, da vlada ne priznava jurisdikcije križevskega škofa, ker je isti hrvatski podanik. A vzlic temu je trajala še nadalje ta jurisdikcija, dokler ni škof dr. Nagl, kakor smo že omenili, o novem letu 1903. ricmanjske cerkvene občine ukazal z bajonetirazgnati.

Na temelju teh dekretov so skušali sedaj c. kr. vlada, tržaški ordinarijat in dolinski župnik uvesti v Ricmanje prejšnje stanje. Začeli so boj na vsi črti. C. kr. okrajno glavarstvo je zahtevalo, da mu mora ricmanjski kaplan izrečno

preko dolinskega župnika poslati poročniklist Jakoba Kureta in Katarine H. Tržaški škofijski ordinarijat je preko dolinskega župnega urada izdal na ricmanjskega kaplana dr. Požarja ukaz, da mora poslušati dolinskega župnika, češ, da je to dolžan, kakor duhovnik tržaške škofije — a pristavil je, naj si je stvar glede jurisdikcije nad Ricmanjci kakor si bo di. Dolinski župnik se je pa z vso resnostjo pripravljal, da pride v Ricmanje terjat svojo zaostalo plačo.

Na 3. postno nedeljo, dne 9. marca 1902. je poslal tržaški kapitularni vikar prošt Petronio v Ricmanje svojega delegata v osebi tržaškega kanonika Martelanca. Na povabilo g. kanonika se nas je zbralo precejšnje število gospodarjev v farovž, ker je kanonik izjavil, da nam ima nekaj važnega priobčiti.

Gospod kanonik je hotel prečitati neko pismo g. kapitularnega vikarja prošta Petronija in to v italijanskem jeziku. Ko smo prisotni Ricmanjci proti temu odločno in glasno protestirali, je izjavil g. kanonik, da Ricmanjci moramo razumeti italijanski jezik, naker je nastal nepopisen vrišč. G. kanonik se menda tega prizora še dobro spominja. Nato je pa ustmeno povedal, kar je pisal g. kapitularni vikar, to je, da je c. kr. vlada proglasila Ricmanjce zopet za katolike latinškega obreda in kot taki, da spadajo pod dolinsko župnijo in da je njih pravi župnik g. Jožef Zupan,

ki je inštaliran na ves obseg stare dolinske fare, njega da morajo pripoznati in mu dajati plačo, kakor so jo dajali prejšnjim dolinskim župnikom, o kaki novi ricmanjski župniji naj niti ne sanjajo, ker vlada v tako ustanovitev ne privoli in noče imeti nobenih novih župnij.

Kar je g. kanonik Martelanc na tem shodu na svoja ušesa slišal, menda ni takó hitro pozabil ter je baje ovsem resnično in točno poročal g. proštu in c. kr. namestniku grofu Goessu in grofu Marenziju. A sam je menda spoznal, da so ga tedanji italijanski kandidati za tržaško škofijo poslali v Ricmanje na led!

Od tega dne se nista tržaški ordinarijat pod kapitularnim vikarjem Petronijem in c. kr. vlada več umeševala v ricmanjske cerkvene zadeve, čeravno jih je bodla zlasti staroslovenska maša v Ricmanjih, in jurisdikcija križevskega škofa je trajala še vedno dalje.

Tudi dolinski župnik gosp. Zupan ni prišel še to pot v Ricmanje po svojo namišljeno plačo ali — obupal tudi ni.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Proti Kajpingu.

Po poročilih iz Londona, katera smo priobčili v soboto, so Japonci že zavzeli Kajping. Ta vest še dosedaj niti od ruske, niti od japonske uradne strani ni potrjena; sklepamo torej, da ne odgovarja resnici. V tem domnevanju nas zlasti še potrjuje uradno poročilo generala Saharova,

ki naglašja, da so Japonci šele v petek jutraj jeli prodirati proti Kajpingu, da je torej skoro popolnoma izključeno, da bi bili že v soboto to mesto — po dolgotrajnem in ljutem boju, kakor se zatrjuje — zavzeli.

General Saharov poroča: V petek 8. julija po polnoči se je hotel neki sovražni oddelek, obstoječ iz dveh kompanij, priplaziti do naših predstraž v dolini reke Kantakhe; toda naše predstraže so ga opazile in ga prisilile, da se je umaknil. Ob osmih jutraj 8. t. m. je jel sovražnik prodirati proti Kajpingu z vso svojo silo, obstoječo iz dveh pehotnih divizij in ene konjeniške brigade. Istočasno pa so Japonci prenehali prodirati v dolini Kantakhe. Naši voji, ki so bili odposlani na rekonosciranje, so z vso gotovostjo dognali, da se nahaja glavna japonska armada pri Kancijapuci, dvanajet kilometrov severno-vzhodno od Kance in da obstoji iz najmanj poldruge divizije. Predstraže te armade že stoje pri Slandiavu in na gorskih prelazih Vidalin in Čipanlin. Tudi v obližju Vanciapuce in Dalinskega prelaza se nahajajo sovražni voji.

To vse se je godilo v petek 8. t. m., katerega dne še torej Japonci Kajpinga niti napadli niso. Ali je potem mogoče, da bi to mesto že v soboto dopoldne — in sicer kakor se pravi »po dolgotrajnem in ljutem boju« — zavzeli? To je vsekakor precej dvomljivo, dasi ni docela izključeno. Mogoče je namreč, da bi se bili Rusi iz taktičnih ozirov brez posebnega odpora umaknili iz Kajpinga. Sicer pa nam najbližnja bodočnost pojasni, koliko je resnice na vesti o zavzetju Kajpinga.

Izpred Port Arturja.

General Žilinski je poslal vojnemu ministru v Petrograd tale

uradni brzojav. Po poročilih, došlih nam iz Port Arturja, so 2. t. m. ob 9. uri zvečer štiri japonske torpedovke poskusile vdreti v portarturško pristanišče. Četrti pa se je posrečilo uiti, ne da bi bila količak poškodovana. Posadka je v najboljšem razpoloženju. Vsak dan se sovražni armadi spopadeta. Pred dvema tednoma je ugrabil policijski nadzornik Tave 250 volov. V petek smo vjeli 50 japonskih strelcev.

Naše baterije na trdnjavi še niti enega strela niso izstrelile iz topov. Municije imamo v izobilju.

Torpedovka »Poročnik Burjakov« se je vrnila v Port Artur in smo je pozdravili z gromovitimi hura-klici.

»Berliner Tagblatt« pa se poroča iz Tokija, da je rusko portarturško brodovje zapustilo pristanišče in opremiljeno s torpednimi mrežami in obdano od torpednih uničevalk odplulo na široko morje v smeri proti Hsiau-piutav.

Ta vest utegne biti resnična, ker je sliha brzojavka došla tudi iz Liaojanga v Petrograd. Drugo poročilo, ki je došlo v Petrograd iz glavnega ruskega taborišča, pa pravi, da je bila pred Port Arturjem velika pomorska bitka. Admiral Togo je rusko eskadro, plovečo na morje, napadel z vsem svojim brodovjem, obstoječim iz 21 ladij. Navzlic veliki japonski premoči se je bitka, v kateri je bilo potopljenih več ladij, končala za Ruse zelo ugodno. Natančnih podatkov še sedaj ni.

LISTEK.

Šolska razstava na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli.

Največji naš obrtnošolski zavod je po starem običaju priredil po presledku treh let zopet jako obširno, vse delovanje zavoda ilustrirajočo izložbo, ki obsega toliko zanimivega dela, da je pač umestno, ako ji posvetimo nekoliko vrstic na posebnem mestu.

Umetno-obrtna strokovna šola ima štiri glavne oddelke: Šolo za obdelovanje lesa, šolo za umetno vezenje in čipkarstvo in dve javni risarski šoli, eno za moške, drugo za dame.

Vsi ti oddelki so na razstavi bogato zastopani. Na šoli za obdelovanje lesa ima mizarški oddelek glavno besedo. Par objektov reprezentuje še starejše sloge, a drugo je moderno, z vsemi novejšimi pripomočki izvršeno. Tu opozarjamo n. pr. na lično pisalno mizo iz brestovega lesa, damsko toaletno iz mahagonija in zanimivo spalno sobo iz mecesna, okrašeno z žganimi, polihromiranimi ornamentami. Male mizice, več okusnih

stojal in drug drobiž kaže, da je oddelek na višini časovne zahteve. Precizno delo se javlja povsod in priča o marljivosti in zmožnosti naše mladine. — Oddelek za strugarstvo je zastopan z mnogovrstnimi izdelki, pričeni pri skromnem krožniku in svečniku pa do celih miz in drugega orodja. Točnost v izvršitvi, umevanje in čuvanje lepih profilov je opaziti pri vsakem predmetu. — Oddelek za rezbarstvo in kiparstvo je jako čestno razstavil in kaže s svojimi ornamentalnimi in figuralnimi objekti, da je res napredoval in da zasluži priznanje v polni meri. Moderno polihromirani izdelki ti svedočijo, da se tudi nove iznajdbe v namakah — to velja istotako za mizarški in strugarški oddelek — povsem upoštevajo in spretno kultivirajo. Zelo bogat je oddelek za modeliranje, kjer se je delalo zvečine po naravi. Predmeti iz gipsa in žgane ilovice so tako mnogovrstni in tako spretno dovršeni, da je ta oddelek jasen dokaz, koliko se doseže s študijami po naravi, kako natura oživlja učitelja in učenca in kako rodi pri obeh ljubezen do produkcije in predmeta samega. — Pletarski oddelek razstavlja razno pohištveno orodje in druge pletarske izdelke — skrbno in sigurno zgrajene, lično barvane in do-

vršene. Ta oddelek je živ dokaz, kako se povzdiguje pri nas pletarstvo, ta važna panoga narodnega gospodarstva in kako važno nalogo igra pri tem naš obrtni šolski zavod.

Oddelek za umetno vezenje in čipkarstvo kaže v prvi vrsti vse one tehnike, ki se uče na zavodu, pričeni pri skromnem križastem obodu in Holbeinovi tehniki, končavi pri finih kitajskih vezeninah, pri slikanju z iglo in z bogato zlato tehniko. Povsod fine kompozicije, okusne barve in natančno delo. Večjih predmetov letos ne opazimo mnogo. Kakor se nam je poročalo, je bilo na šoli pač izdatno število večjih nalog izvršenih (n. pr. dvoje društvenih zastav, dvoje travov za zastave itd.), a predmete je bilo treba oddati naročnikom in ni jih bilo možno dobiti za razstavo nazaj. Umetno vezenje, ta stara kranjska umetnost, je zapustila stare forme in se giblje v moderni struji, ki je kakor nalašč ustvarjena za take fine in ljubke proizvode ženske roke.

Največji del razstave je posvečen risanju, ki se na zavodu goji, kakor znano, v jako obsejni meri. Geometrično risanje, nauk o projekcijah in sencah, arhitektonsko oblikoslovje in strokovno risanje za mizarje in strugarje, zastopajo bolj tehnične struje; risanje po modelih, prostoročno

risanje in strokovno risanje za rezbarje in kiparje pa označuje bolj svobodno, umetniško stran. Tehnične risbe se odlikujejo po točnih, skrbnih črtah, čistosti oblike, premišljenem sestavu, spretnih kompozicijah in ljubkih barvah, razno prostoročno risanje pa zmagovito nastopa v povsem modernem zmislu. Nič več ne vidimo nekdanjih dolgočasnih prostoročnih vaj in brezbarvenih gipsastih model je popolnoma izginil. Takoj začetniki začno po naravi. Živ list ali hrošč ali metulj jim je predmet. Barvane rutice, trakovi, vrvi in drugi vsakdanji predmeti — vse je porabljeno! Povsodi vlada barva in takoj v prvem času dobi učenec v roke čopič in barvo. Kako se to razvija, kako sije veselje iz posameznih risb, kolik napredek v opazovanju narave, in kolik čut v barvah! Če primerjamo v duhu nekdanji risarski pouk in pouk, ki ga nam danes umetno-obrtna strokovna šola nudi s svojo razstavo, je pač razlika kot noč in dan! Rekel bi, da je dolžnost merodajnih krogov, ogledati si podane risbe ter se na lastne oči prepričati, koliko se lahko doseže z risanjem po naravi. Videli bodo, da smo na pravi poti in da je uspeh naravnost nepričakovan. — Ne moremo si kaj, da bi ne omenili še posebej obeh javnih risarskih šol.

Oddelek za mojstre in pomočnike kaže fino ubrane barve in vsestransko napredovanje, oddelek za dame pa nas preseneti z obilico študij po naravi. Obiskovalke tega kurza so delale z učiteljem pridno izlete in slikale pokrajine. Okolica Zaloga in grada Rakovnik in Bokalce so jim bili glavni predmeti. Tehnika v teh akvarelih priča o veliki nadarjenosti učenk in kaže, koliko se da v umetniškem in tehniškem oziru doseči, če navdušuje ljubezen do narave in do umetnosti.

Razstava je toliko mnogovrstna, da se žalibog ne moremo spuščati v detajle in da moramo nohote prezreti marsikak naravnost umetniško izdelan predmet in mnogo v istini dovršenih risb, slik in detajlov. Tudi v oceno raznih pismenih nalog učenec in učenka iz teoretiških strok se tu ne moremo spuščati — za vse naj velja naš nujni svet: Bralec idi tja in oglej si razstavo. Videl bodeš, da ima naš narod nadarjeno mladino; spoznal bodeš korist obrtnih šolskih zavodov in videl, koliko morejo doseči, ako storita učitelj in učenec svojo dolžnost. Da se to godi na umetno-obrtno strokovni šoli, smemo trditi z mirno vestjo!

K.

Nova žrtev vladivostoške eskadre.

Berolinski »Lokalanzeiger« poroča iz Tokija, da se več dni že pogreša veliki japonski parnik »Seijamaru« in da je dognano, da so to ladje potopile ali pa zajele ruske torpedovke vladivostoške eskadre v bližini otoka Jeso ali Hokajda.

Ruska pomožna križarka „Smolensk“.

Iz Port Saida je došlo poročilo, da je v soboto tjakaj dospela že druga ruska ladja, ki je namenjena na Daljni Vzhod, — »Smolensk«. Ladja ima na krovu 230 mož posadke in se je v pristanišču preskrbela s premogom. »Smolensk« je last ruske »prostovoljne mornarice«. Ladja je dolga 143 m, široka pa 18 metrov ter obsega 12.050 ton z 16.500 konjskimi silami. »Smolensk« je bil zgrajen l. 1901 in vozi 20 milj na uro.

Senzacionalna vest iz japonskega taborišča.

Po poročilih iz Tokija je general Kuroki silno nevoljen, da se je imenoval general Ojama za vrhovnega poveljnika mandžurke armade. Kuroki je z gotovostjo računal, da bo on na to mesto imenovan. Zmagovalec ob reki Jalu se trdovratno upira oddati poveljstvo generalu Ojami. Navzlic ukazu od zgoraj še vedno po svoji volji dirigira svoje voje in vodi operacije, kakor da bi Ojama ne bil njegov vrhovni poveljnik.

To čudno postopanje generala Kurokija skušajo na Japonskem opravičiti s tem, da zatrjujejo, da je bolan na — živcih. Če je to pravi vzrok, je jako dvomljivo.

Preje so hoteli Rusiji sovražni listi ustvariti nesoglasje med Kuropatkinom in Aleksejem, sedaj pa je dejansko nastal razpor v japonskem taboru — med Ojamo in Kurokijem. To japonofilsko hudo boli in »Neue Fr. Presse« že radi tega pretaka grenke solze.

„Karafuto-Kajfuku-Domai-Kai.“

Na Japonskem se je ustanovilo društvo, ki se zove Karafuto-Kajfuku-Domai-Kai to je slovenski povedano društvo za pridobitev otoka Sahalina. To društvo so ustanovili japonski državni poslanci. Kakšen smoter ima to društvo, je razvidno iz razglasa, ki so ga objavili ustanovniki. Ta razglas ali manifest na narod se glasi: Severno od naše države leži velika zakladnica, imenovana Sahalin. Ta otok je bil preje v naših rokah. Pod vladno Takugava je zavladal v deželi velik nered, kar je imelo posledice, da se je v severnem delu otoka Sahalina naselilo mnogo Rusov. V letih 1848 do 1859 smo imeli radi tega otoka difference z Rusijo, poslali smo na otok mnogo novih uradnikov, a navzlic temu nismo mogli preprečiti, da bi si Rusi

ne utrdili svojega stališča na Sahalinu. L. 1875. so se Rusi popolnoma polastili tega otoka. Bila je velika škoda za nas, da tega nismo mogli preprečiti. Mi in naša zgodovina ne bomo tega nikdar pozabili. V tekoči vojni z Rusijo smo si priborili nadvlado v Rmenem morju in trdno upamo, da premagamo Ruse tudi na kopnem. Po zmagonosni vojni bodo naše zahteve te: 1. Zakup Port Arturja; 2. otvoritev vse Mandžurije tujcem; 3. varstvo Koreje; 4. pravico do zgradbe železnice iz Vidzua v Inkov; 5. odstop Vladivostoka in vzhodnosibirskega Primorja; 6.) soseset sibirsko-mandžurske železnice; 7. primerna vojna odškodnina in 8. brezpogojna vrnitev otoka Sahalina. Vidi se torej, da so Japonci o svoji zmagi že popolnoma prepričani.

A tudi Rusi so docela prepričani, da si bodo končno izvojevali popolno zmago.

Za ta slučaj je »Novoje Vremja« sestavilo poguje, katere bo stavila zmagovalna Rusija premagani Japonci. Ti pogoji so: 1. Primerna vojna odškodnina in kot jamstvo zato izročitev vseh vojnih ladij, ako bi pa teh Japonska več ne imela, bi pa morala v pokritje vojne odškodnine zastaviti vse svoje carinske dohodke; 2. odstop otokov Čušima in Okišima in 3. priznanje ruske nadvlade v Koreji in Mandžuriji. Kakor se vidi, so Rusiji v svojih zahtevah za slučaj zmagave veliko skromnejši, kakor Japonci. No, nam se zdi, da bodo navzlic sedanjemu japonski samozavesti Rusi tisti, ki bodo narekovali mirovne pogoje.

O političnem položaju.

Praga, 10. julija. Danes je imel posl. dr. Pacák v Kutnihori velik shod ter je razpravjal o političnem položaju. Obžaloval je razprtije v lastnih strankah v času, ko se češki narod od vseh strani najbolj zatira. Mladodehom se očita, da nimajo še nikakih pozitivnih uspehov iz svoje obstrukcije. Boj, ki ga češki poslanci sedaj bojujejo, zahteva potrpljenja ter so ne more izvojevati v par mesecih. Pri združitvi vseh strank in koaliciji s prijateljskimi narodi se da še mnogo doseči. Pri tem so skrbeli Mladodehi tudi za to, da se stranka, ki so Čehom sicer prijazne, a ne odobrujejo njihovega taktičnega postopanja, niso izgnale v nasprotni tabor. Tudi so sklenili koalicijo s Staročehi in agrarci, a agrarci so pozneje zopet izstopili, in sicer neopravičeno in nekorektno, baje zato, ker Mladodehi niso obstruirali volitev v delegacije. Tako početje pa bi bilo le smešno, ker je neuspešno. Nadalje je govornik pripovedoval, da se je češkim poslancem pri sestanku državnega zbora iz neposredne vladne bližine reklo, da so osamljeni ter ne bodo našli zaveznikov. »Zahvalno moram poudarjati, da je »Slo-

vanska zveza« postala naš prvi zaveznik. S poslanci v tem klubu smo sklenili pismeno pogodbo. Potem so se nam pridružili liberalni Slovenci, Hrvatje, Srbi, Malorusi in Italijani. Naše vrste so na ta način narasle na 130 mož. Tudi dogovori s Poljaki so imeli vsaj ta uspeh, da so odklanjali predloge, ki so merili na naše zatiranje ter se niso dali zvabiti v nemške mreže. V formalnem oziru so se vsi češki načrti posrečili. In v materialnem oziru? Pred veliko nočjo in po veliki noči smo obstruirali! Vse vladne predloge smo preprečili ter parlament ustavili. Storili smo isto, kar so storili Nemci pod Badenijem in Thunom. Čehi so vladli že trikrat popustili, pri investicijah, budgetu in davku na vozne liste. Tedaj je imela vlada priliko, se sprijazniti s Čehi ter jim izpolniti zahteve. Sedaj pa vlada takega premirja več ne dobi, zadnji shod vseh češko-moravskih državnih in deželnih poslancev je izdal parolo: proti sedanjemu vladnemu sistemu je v boju vztrajati. Govornik je izjavil, da bodo češki poslanci v tem boju uporabljali tista sredstva, ki so vlačni vladni najbolj škodujejo in češkim ljudskim interesom najbolj koristijo. Kot vzroke obstrukcije je navedel: 1. Ker je državna oblast nemški obstrukciji vse dovolila, a Čehom vse vzela. 2. Ker se je vlada napram Nemcem zavezala, da brez dovoljenja Nemcev ničesar ne stori ter Čehom v ničemer ne ugoditi. Sicer je dr. Körber hotel tako obveznost tajiti, a govornik se čudi, da more ministrski predsednik kaj takega zanikati, ne da bi ga polila rdečica. Saj se je pri neštevilnih posvetovanjih z njim in njegovimi tovariši opetovano izgovarjal: »temu ne bodo Nemci pritrtili«. Nadalje je govorniku tudi rekel nemški poslanec, ki je z ministrskim predsednikom v tesnih zvezah: »Körber nam je obljubil, da vam brez našega dovoljenja ničesar ne dovolijo. Govornik je izjavil, da Čehi niso nespravljivi, toda zahtevajo, kar jim gre. Zato so tudi za spravo z Nemci le na temelju pravičnosti. Položaj še ni tak, da bi bilo treba Slovanom obupavati. Glasovi iz Ogrske, Körberjevo potovanje v Galicijo, vse to dokazuje, da stališče ministrskega predsednika ni posebno trdno. »Tudi dr. Körber še lahko izkravi pri uporabi § 14.«

Zvišanje civilne liste na Ogrskem.

Budimpešta, 10. julija. V večerajnji seji je državni zbor začel razpravljati o tej koščljivi točki. Že med čitanjem dotičnega poročila so se slišali neprestano ostri medklici, tako da je moral predsednik več poslancev ukoriti. Potem je utemelje-

val ministrski predsednik grof Tisza potrebo zvišanja civilne liste. Zatrjeval je, da ga ni moza, ki bi za svojo osebo manj potreboval, ki bi bil manj vdan razkošnosti kot cesar, da si žrtvuje celo svoje življenje ljudskemu blagru. Posl. Olaj: »Vladar naj bo Madžar, potem mu bomo prav radi dali, nemškemu pa ne!« Posl. Gabanyi: »Noben nadvojvoda ne zasluži apanaže, izvzeta sta le nadvojvoda Jožef in Jožef Avgust!« — Posl. Rákosi je hudo ironizoval predlog. Rekel je, da je dovoljenje za prenos Rákoczyjevih ostankov izšlo le s tem namenom, da se uglaadi pot zvišanju civilne liste. Konstatoval je, da ima naš cesar za ruskim carjem najvišji civilni list. Ako se hoče predlog opravičiti s splošno draginjo, je tudi to nesmisel. Kje je nastala draginja? Na Dunaju? To nas potem nič ne briga. V Budimpešti? Potem ne more vplivati na zdrževanje dvora, ker kralja skoraj nikoli ni v Budimpešti. Predlagal je končno, naj se povišanje dovoli le tedaj, ako se ustanovi samostojni ogrski dvor ter ako bo kralj pol leta stoloval v Budimpešti. — Posl. grof Apponyi je izjavil, da sicer ni brezpogojno proti povišanju civilne liste, ker zdrževanje dvora ne pomeni osebnih izdatkov vladarja, temuž je to le naprava za povzdigo moči in ugleda v državi. Toda bati se je, da se ogrska kraljeva čast vled skupnosti osebe stopi v avstrijsko cesarsko čast. Ako se govori o dvoru, misli se vedno na cesarski dvor, sedež cesarja, kateremu je Ogrska podrejena provinca. Govornik je proti temu, da bi se v Budimpešti moralo razviti družabno življenje zato, da bi privabili člane vladarske hiše k prebivanju. Ako v Budimpešti ni življenje tako sijajno kakor v drugih evropskih prestolnicah, izvira iz tega, ker je pravzaprav le provincialno mesto, čemur bi se dalo odpomoči le na ta način, da bi kralj in člani vladarske rodbine ne smatrali Budimpešte za izletišče, temuž za samostojno prestolnico. Stalni stik kralja z narodom ni nikaka milost, temuž narodova pravica in kraljeva korist. Ker pa je kralj večino časa izven dežele, izpostavljen je on in prestolonaslednik vplivom, ki Madžarom niso prijazni. — Govorniku je odgovarjal ministrski predsednik, naker se je debata prekinila. Po dvakratnem glasovanju je bil končno sprejet predlog grofa Tisze za podaljšanje seje za eno uro.

Iz Srbije.

Belgrad, 10. julija. V terek obhajajo Srbi praznik sv. Petra in Pavla kot kraljev god. Prvak v inozemskem diplomatičnem zboru, avstro-ogrski poslanik dr. Dumba, bo pri tej priliki imel nagovor na kralja.

Položaj v Macedoniji.

Solun, 9. julija. Vazilij Hristomanov, provoročitelj dinamičnega atentata na konvencionalni vlak, je bil večeraj tukaj obočen.

Sofija, 10. julija. Urednik »Bolgarskega dnevnika« je imel z Borisom Sarafovom daljši razgovor. Sarafov je izjavil: »Evropa se bo kmalu prepričala, da hvaljene reforme praktično niso nič vredne. Da se reši naše vprašanje, ne zadostujejo taka navidezna sredstva, temuž bo treba najmanj 100 milijonov, da se povzdigne prebivalstvo, ki so je uničili turški vojski. Prava ironija je, ako daje turška vlada begunom 15 fr. mesečno in 150 fr. za zgradbo razdanih in porušenihiš Evropa naj nam da avtonomno vlado, in preskrbeli si bomo sredstva, da zabranimo vhod bedi.« Nadalje je povedal, da Macedonci zelo mrze turško bolgarski dogovor, pač pa si obetajo koristi iz srbsko bolgarskega zbliževanja.

„Triglav“ „Omladini“.

Težavno in nevhvalno je borjenje z nasprotnikom, ki se je že a priori postavil na stališče popolne negacije. Se težja pa je naloga nastopati proti onemu, ki ne zavija samo dejstev, temveč ki se poda naravnost na polje notorične neresnice. Kajti pod takimi pogoji je vsaka častna akademiška polemika nemogoča, vrh tega pa je jako težavno vzdrževati se pri označenju takega početja temu primerne kakovosti v izrazih. Vendar se hočemo, kolikor možno, v odgovoru na nepotrebnost zabavljanje »Omladine«, ki skuša poprej vse oblatiti, kakor omladiti, brzdati.

Miroljubnost narodno-radikalnih akademikov in njihovo delovanje v znanstvenem klubu »Triglava« smo že označili v svojem odgovoru na njihovo izjavo. Kar pa se očita sedanjemu odboru akad. tehn. društva »Triglava«, presega že vse meje dostojnosti, to more izliti v pero obžalovanja vredna nevednost vled nepoznavanja razmer, ali pa zakrknjena zlobnost. Mnenja smo, da je bilo za »omladinskega« dopisuna merodajno zadnje, kar že samo ob sebi dovolj označuje vrednost vsebine dotičnega članka, ker si ne moremo misliti, da bi akademik govoril in pisal o stvarih, o katerih ni poučen. Zlobnost slika sedanji odbor »Triglava« in sedanje Triglavane kot krvoločneže, ki hlepe po krvi; kajti ne dvomimo, da je očetu omenjenega pamfleta, polnega sinradu, premišljenev natočevanja, dobro znano, da so ravno osebe, ki so v sedanjem odboru preprečile marsikatero menzuro. Sicer pa vprašamo, na kateri strani (ali ne na narodno radikalni?) pa je krivda, da se častna afera, ki, mimogrede omenjeno, ni v nobeni zvezi s »Triglavom« in ki jo ima dopisnik v mislih, ni rešila mirnim potem? Da pa bi se v društvu »Triglav« merilo delovanje po zlomljenih sabljah, to dosega že vrhunec natočevanja. Ponavljamo še enkrat, da društvo »Triglav« ne stoji in ne sme stati na izključno sabljaškem stališču, da nikogar ne sili k sabljanju, da pa dovoljuje svo-

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

I.

(Dalje.)

Kakor ranjen tiger je planil pater Celestin proti Antonu Magajni in ko bi se ta ne bil umaknil nekaj korakov, bi ga bil menih-velikan še podrl na tla. Prijor Abacij je bil ves prepadel skočil s svojega stola in se pognal med moža, ki sta si stala nasproti, kakor bi se hotela vsak trenotek spoprijeti.

— Lažeš, lažeš, je z orjaškim glasom kričal pater Celestin in obrnivši se k prijorju in k menihom je težko hropeč in vzdignivši prste desne roke dostavil: Prisegam pri Bogu, da ta krivoverec laže!

— In jaz prisegam, da sem govoril resnico, je isto tako odločno zaklical Anton Magajna. V prvem trenutku je bil presenečen, da se upa menih svoje dejanje tajiti ali presenečenje ga je kmalu minilo in zdaj je stal zopet ponosno in samozavestno sredi dvorane. Roke je uprl v bok in se skoro izziva-joče oziral po menihih ki so se kričaje gnetli okrog njega, mu grozili s pestmi in ga obšipali s psovkami.

— Mir in vsi na stran — je zaklical prijor in njega zapoved je imela

toliko uspeha, da so menihi zopet stopili nekoliko v ozadje. Ali utihnili niso in zdaj tudi ni bilo več sledu njihovi prejšnji prijaznosti. Ko bi bil prijor mignil le z očmi, zagnali bi se bili na Magajno in ga pobili.

Toda prijor niti mislil ni na tako nasilstvo, tem manj, ker je pred samostanom zbrana množica postala zopet nemirna. Že so bili ljudje v skrbeh za Magajno in njegova spremljevalca in so vsled tega začeli glasneje kričati in razbijati ob samostanska vrata. Notri v veliko dvorano se je slišalo to kričanje in razbijanje ob vrata, kaka tudi grožnje stražarjev, da ustrele, če se ljudje ne umaknejo čez cesto. Prijor je z okna videl, kako močna je bila samostan oblegajoča množica, videl je pa tudi, da se je množici pridružila dama, ki je bila prijezdila po cesti z Vrhniko in zdaj grozeče dvigala svoj bič proti samostanu.

— Gospa Regina, je siknil prijor, ko je zagledal jahalko.

A zdaj ni bilo časa gledati množice. S temnim obrazom se je obrnil prijor k Magajni in k patru Celestinu. Videlo se mu je na licu, da je celo v teh burnih trenotkih ohranil svojo preudarnost in da je vedel, kako si pomaga iz te velike stiske.

— Mir! Stopite vsi na stran, je zapovedal prijor s tako rezkim glasom, da so ga takoj vsi slušali. Potem je stopil sredi dvorane. Njegova razburjenost se je bila plegla že tako, da je imel samega sebe popolnoma v oblasti in je vedel, da ne izreče nobene napadne besede.

— Slišali ste vsi, česa je Anton Magajna, svobodni kmet na Verdu, obdolžil patra Celestina in slišali ste tudi, kako odločno in ogorčeno odbija pater Celestin to obdolžitev. Glavne priče, ki bi edina mogla povedati resnico, pa ni tu. Trditve stoji torej proti trditvi. Vem, da je Anton Magajna pošten mož, in da namenoma ne dela patru Celestinu krivice, ravno tako vem, da je pater Celestin vnet in odkritosrčen služabnik božji in nezmožen, da bi govoril neresnico.

Na ustne Antona Magajne je legel lahen usmev, ko je slišal to pohvalo patra Celestina, ali rekel ni ničesar.

— Zagotavljam Vas, da se stvar natančno preišče in jamčim vam, da ne neham prej, dokler se ne dožene resnica. Pater Celestin spada pred cerkveno sodišče in če je kriv, bo kaznovan z najstrožjo kaznijo. Anton Magajna spada pred posvetno sodišče a tudi za njega jamčim, da ga zadene najstrožja

kazen, če je patru Celestinu storil krivico. Na vsak način pa se moramo držati pravne poti in jaz sam poskrbim, da se ta dogodek naznani posvetnemu in cerkvenemu sodišču.

Vsi so poslušali prijorja z napeto pozornostjo. Anton Magajna pa je imel občutek, da so vse prijorjeve besede le zvijača, ki naj patra Celestina reši, obdolžitelja samega pa spravi v nesrečo. To spoznanje, ki je žalilo njegov pravni čut, mu je začelo razgrevati kri, a premagoval se je iznova in ni prijorju segel v besedo, da si zdaj slutil, da mu je prijor takorekoč izvil orožje iz rok.

— Ali, uvaževati je še nekaj, je nadaljeval prijor. Pred samostanom stoji velika množica, ki misli, da je pater Celestin kriv. Z orožjem bi bilo sicer te ljudi lahko razgnati, ali jaz nečem seči po tem sredstvu. Mi nismo poslani, prelivali kri nego oznanjevat besedo božjo. Ljudstvo je zapeljano in naščuvano. Da, Anton Magajna, zapeljano in naščuvano je ljudstvo, in neče čakati sodbe poklicane cerkvene in posvetne gosposke, nego hoče takoj kazen. To pa bi bila vnebovpijoča krivica. Dokler ni krivde ne more biti sodbe. In zato vprašam Vas, Anton Magajna: Kako mislite pomiriti to nalujskano ljudstvo?

— To ni moja stvar, je jezno odgovoril Anton Magajna, ki je čutil, da je prijor vso zadevo zasukal tako, da iz nje ne bo ničesar in da pater Celestin uteče kazni. Vi ste me klicali, naj Vam povem, kaj se je zgodilo, in to sem storil. Drugo me nič ne briga tem manj, ker mene nočete priznati za pričo.

Opat se pa s temi besedami ni zadovoljil. Vedel je, da s svojimi šestimi stražarji ni kos veliki množici, zbrani pred samostanskimi vrati. Če ljudstva na kak poseben način ne pomiri, da se izlepa razide, pride do boja. Množica zavzame samostan in pobije ne le patra Celestina, nego lahko še več drugih menihov.

— Dovolite, milostni gospod prijor, je zopet povzel Anton Magajna, da s svojima spremljevalcema odidem. Tu smo, kakor vidim, že opravili in sicer slabo opravili, kakor vedno, kadar kmet toži duhovnika.

Prijorju je bilo jasno, da Magajne za nobeno ceno ne sme pustiti iz samostana, dokler ni ljudstva pomiril, sicer je vse izgubljeno.

— Anton Magajna, kako mi morete očitati tako pristranost. Bog mi je priča, da ne iščem drugega nego resnice. Zato potrpite še malo. Če je pate

jim članom, da se vadijo v orožju, kar se bo po izjavah nekaterih nam nasprotnih narodno-radikalnih akademikov go-dilo tudi v snujočem se društvu.

Kar se tiče »liberalne strasti« naj bi gospodje to ohladili že popre, v svojih vrstah z radikalnim posej danjem po mrzlem kamenju, da bi ne bilo človeka strah, ko je zagledal pri zborovanjih njihove po strasti raztegnjene obraze. Po svojem geslu in po svojih tradicijah imajo v »Triglavu« zavetišče vsi akademiki naprednega mišljenja vseh nijans. Z ogorčenjem zavrže kot perfidno neresnico sedanjí odbor predbacivanje, da je popustil »Triglavovo« načelo.

Z ozirom na »plašč usmiljenja«, s katerim se pokrivaio sredstva, ki jih je rabila večina v »Triglavu« pri »iztiranju« takozvanih narodno-radikalnih akademikov in ki so nemara spravila ves slovenski narod v nevarnost, pravimo; nikar ne slikajte hudiča na steno! Deča se z volkovi straši, ne pa akademiki!

»Omladini« in njenemu dopisniku pa kličemo v spomin besede: »Govoriti (pisati) vedoma neresnico je nečastno agitačno sredstvo«, besede, ki jih beremo v zadnji številki »Omladine«, stran 68. Saj menda vendar ne soglašá z izrekom: »Quod licet Jovi, non licet bovi.«

Za odbor:
Cand. phil. **Janko Masten**,
t. č. predsednik.
Iur. **M. Kranjc**,
t. č. tajnik.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. julija

— **Osebnosti.** Evidenčni eleve g. Vinko Bobek je imenovan evidenčnim geometrom. — Davčni kontrolor g. Ignacij Kline je imenovan davkarjem v Črnomlju, davčni pristav g. Albert Roos kontrolorjem v Senožečah, začasni pristav g. Karol Brůfuch pa stalnim davčnim pristavom v Radovljici. — Aspirant v Podnartu g. Ivan Varl je imenovan asistentom državnih železnic.

— **Nagl — slovenski škof.** V »Slovincu« smo čitali, da so po slali z Brezja »mladeniči« brzojavne pozdrave slovenskim škofom. Med temi slovenskimi škofi je tudi — čujte in strmite! — tržaški škof Nagl. Ta turško kruti zatiralec Riemannjevc, ta hlapec Slovanom skrajno sovraženega sistema, preganjalec slovensčine iz cerkve, ta mož je Nemeo po rodu in po mišljenju in ne zna nobene besede slovenski. In tega moža štejejo klerikalci med slovenske škofo, ter ga slovesno pozdravljajo in mu sporočajo svojo vdanost!

— **Zastonj vsaka molitev.** Papež Pij X. je ukazal svojim vernikom moliti za »novo mašnike«, da bi bili pravi dušni pastirji. Ta ukaz se mora vernikom naznaniti z lece. In res je neki župnik na Kranjskem prijavil ta papežev ukaz z jako primerno opazko. Rekel je ta župnik:

Celestin kriv, ga poženem na mestu iz samostana naj potem ljudstvo stori ž njim, kar hoče.

— Če meni ne verjamete, se mu krivda ne more dokazati, ker Ciganka je že kdovekje, je zaupno odgovoril Magajna. Sploh je pa krivda patra Celestina že dognana.

— Ne, Anton Magajna, je dejal prijor. Krivda še ni dokazana ali čez nekaj časa bomo vsi vedeli, pri čem da smo. In obrniviši se k menihom, je prijor velel: Pojdite vsi z mano! na dvorišče, pater Avguštin pa naj prinese Najsvetejše.

Na samostanskem dvorišču je postavil pater Avguštin na malo mizo Najsvetejše in prižgal dve sveči, potem pa je prijor ukazal stražarjem, naj odpro vrata a naj se postavijo pred vrata ter takoj ustrele, če bi kdo poskusil stopiti na dvorišče.

Stražarji so to čez zid naznanili ljudstvu in potem odprli vrata. Menihe je preletel mraz, ko so videli množico oboroženo s palicami, s poleni in tudi s sekirami. Bilo je več sto ljudi iz vse okolice, med njimi pa se je nemirno gibal isker sivec, na katerem je sedela gospa Regina Završanova, soproga »vrhniškega Pilata«, kakor so imenovali trškega sodnika.

(Dalje prih.)

»Molimo, da bi bili res pravi Kristu-sovi nasledniki in ne politiki, kar so danes večinoma in se v vsako reč vtikajo, bodi ta še tako posvetelega značaja«. Dotični župnik, bela vrana, ima prav, samo bojimo se, da bo vsaka molitev zastonj, saj je prvi in glavni poklic naše duhovščine politika, kupčija in združbe.

— **Koblar kot »bandaführer«.** Mladeniškega shoda na Brezjah se je udeležil tudi mladenič Koblar. Tako je bil vesel, da se je z veliko marelom v rokah postavil pred kranjsko meščansko godbo in marširal pred njo kakor »bandaführer«. Škoda, da ni tega prizora ovekovečil kak fotograf.

— **Na državni cesti ob-streljen** je bil v petek, 8. t. m. na večer v St. Vidu nad Ljubljano mizar Janez Švajgar iz Dvora, ko je šel iz tovarne od dela domov. Kroglica je priletela v smeri od škofovih zavodov v St. Vidu in mu običala na desni strani v rebro. Značilno je, da režeča delavca ni hotel peljati nobeden šentvidski mogotec v bolnico, češ, »saj to ni nič«. Znano je, da v St. Vidu radi pri-krivajo lumparije, kar bodo skušali gotovo tudi sedaj, ker je to ne-sreče kriv najbrž kak uslužbenec pri škofovih zavodih. Bo pa morda skle-nil slavni občinski odbor, da režeč delavec ni bil obstreljen, temveč samo tako s figo dregnjen, da je palcev noht ostal v rani?

— **Velika vsesokolska ljudska veselica.** Na vrtu »Narodnega doma« je že par tednov večer za večerom nenavadno živahno. Na raznih prostorih vrta so pomak-njene skupaj dolge mize, za njimi pa sedi velika družba dam in gos-podov, ki vneto razpravljajo, deba-tujejo in ugrabijo, kaj vse naj bi se pripravilo in priredilo, da se obnese drugi vsesokolski zlet v Ljubljani dne 16. in 17. julija čim najslajnejše in v popolno zadovoljstvo mnogo-brojnih slovenskih gostov s Češkega, Moravskega, iz Gališke, Nižnje Avstrijske, iz daljne Amerike, iz Hrvat-ske, iz vs-h slovenskih dežel ter iz raznih drugih krajev. Med tem, ko se postavljajo na dirkališču, kjer bo javna telovadba, velikanse tribune ter se odmerjajo na travnikih pod Tivolijem prostori za elegantne pa-viljone, med katerimi se bo vršila ljudska veselica, skrbi razširjeni ve-selični odbor, da bode spored več-erne zabave kolikor možno najraz-novrstnejši in najzabavnejši. Tako se je dodatno sklenilo, da se posta-vita na veselilnem prostoru dve od-prti leseni plesišči; godbeni del spo-reda bodo izvajale ljubljanska dru-štvena, novomeška mestna in ljud-ska godčevska godba ter mnogo-brojna zveza tamburaških zborov; pevski del sporeda bodo izvrševala društva »Slavice«, »Ljubljana«, »Mer-kur« in Žirovnikov zbor iz St. Vida nad Ljubljano. Za zabavo mladine pa se je poskrbelo s tem, da se je naročil krasen vrtičjak. Da bo imela ta veselica, kakršne še ni videla Ljubljana, še narodnejše lice, se bodo pekli nad plapolajočimi ognji celi janci, katerih je naročenih nič manj kot — 20!

— **Pozdrav Sokolov na Vidmu ob Savi** bo sijajna mani-festacija. Pri vsakem sokolskem vlaku streljali bodo kmetijski fantje. Postavil se bode slavalok in visok mlaj. Na postaji bo igral tamburaški zbor kmetijskih fantov. Gasilno dru-štvo bo izkazovalo bratom Slovanom časti. Videmske gospiice bodo pod vodstvom mil. gospe Dolšakove in Omahnove obsipavale Sokole s cve-tjem. Kraj bo v zastavah.

— **Dobitke za ljudsko veselico** pri sokolski slavnosti v nedeljo je zadnji čas oddati v sredo pri blagaj-niku »Sokol«, g. Skaletu, ali pa v trafiki g. Šešarka.

— **Občni zbor »Glasbene Matic«** se je vršil v soboto zvečer v društvenih prostorih pri zelo pišli udeležbi. Konstatujoč sklepčnost je pred-sednik g. rač. svetnik Ant. Svetek otvoril zborovanje in v prisrčnih besedah pozdravil vse navzoče. V svojem nagovoru se je predsednik spominjal v preteklem letu umrlih »Matičnih« članov, predvsem častnih članov dr. Antonina Dvofaka in bivšega dolgoletnega dru-štvenega predsednika Frana Ravniharja in pozval zborovalce, da se v znak so-žalja dvignejo raz sedeže. V svojem govoru je nadalje naglašal, da druš-veni gmotni položaj ni tako ugoden, kakor bi bil lahko in kakor bi bilo nujno potrebno. Slovenska javnost še ne umé po zaslugi ceniti eminentno kulturne važnosti »Glasbene Matic«. Slovenci imamo mnogo denarnih zavodov, ki razpolagajo z znatnimi gmotnimi

sredstvi in katerih prva naloga in dolž-nost bi bila, da bi po svojih močeh krepko podpirali tak velekulturni zavod kakor je »Glasbena Matica«. Odbor se je z ozirom na to obrnil na vse slo-venske denarne institute, proseč jih podpore. No, odziv na to s tehtnimi razlogi opremljeno prošnjo pa je bil uprav malenkosten, zakaj »Matica« je od vseh teh denarnih zavodov prejela borih 375 K. To je malo tolažilno po-jav, zato je treba s tem večjim za-doščenjem beležiti, da se je »Glasbene Matic«, upoštevajoč kulturno njeno važnost, spominjal še na svoji smrtni postelji mož, ki niti ni bil »Matičin« član, — Ivan Rode, ki je društvu spo-ročil 500 kron. Društveno finančno stanje ni ugodno, dasi se je deželi to leto odplačal zadnji obrok dolga, ki ga je »Matica« najela, ko si je kupila svoji dve hiši. Društveni odbor je zbog tega sestavil obširno spomenico o finan-cielnem položaju društva in sklenil je predložiti mestnemu svetu ljubljanskemu, deželnemu zboru in — »Kranjski hrani-lnici«. Ta spomenica je imela pri mestnem svetu, ki je bil vsikdar na-klonjen težnjam »Glasbene Matic«, uspeh, pri deželnem zboru pa je njeno rešitev preprečila obstrukcija, kar je za društvo brez dvoma občuten udarec. Spomenico na »Kranjsko hranilnico«, ta najbogatejši denarni zavod, ki raz-polaga z milijoni, ki so zbrani s slo-venskimi žulji, sta ravateljstvu izročila predsednik — Svetek sam — in dr. VI. Ravnihar in jo še ustmeno kar naj-topleje priporočala v uvaževanje, zlasti z ozirom na to, da je »Glasbena Ma-tica« edino kulturni zavod in da si je »Kranjska hranilnica« v prvi vrsti na-dela nalogo s svojimi bogatimi dohodki podpirati v prvi vrsti kulturna strem-ljenja na Kranjskem. Dasi se je obljubi-lo, da se bode prošnja uvaževala, vendar se to ni zgodilo in bogata »Kranjska hranilnica« je tudi to pot vrgla »Matici«, temu brez dvoma prvemu kulturnemu zavodu, običajnih borih 400 kron, dasi sicer ne šteti s tisočaki, ako se gre za slična nemška društva (Klici: Skandal! In to je slovenski denar!) Končaje svoj govor se je g. predsednik še posebno zahvaljeval g. vodju Hu-badu, čestitajoč mu na okrevanju, in g. prof. Štritofu za njiju požrtvovalno delovanje, naglašajoč, da sta si baš ona stekla največ zaslug, da se je »Matica« dvignila na tako visoko stopinjo, ter imenoval za overovatelja zapisnika g. dr. Rupnika, za skrutinatorja pri volit-vah pa gg. dra. Kozino in Lav. Pa-horja. — Mesto zadržanega tajnika g. dr. I. Oblaka je poročal odbornik g. rev. Petrovič. Iz njegovega poročila posne-mamo, da je imel odbor v pretekli upravní dobi 15 sej; šolo je obiskovalo 266 učencev, katere je poučevalo na raznih godalih 7 učiteljev. Javna skuš-nja učencev v glasbi je dokazala, da so se v glasbeni šoli dosegli vseskoz imenitni uspehi. Društvo je priredilo 4 koncerte, pri katerih se je zlasti odli-koval pevski zbor, za kar mu gre vsa hvala. Na rednih podporah je dobivala »Matica« od mestnega sveta ljublj-an-skega 3000 kron, od dež. odbora 2400 kron, od države 1200 kron, od »Kran-j-ske hranilnice« pa 400 kron. Društvo je štelu v preteklem letu 11 častnih, 73 ustanovnih in 558 rednih članov, torej skupaj 632 društvenikov; pevski moški in ženski zbor pa je štel 194 članov. Tajnikovo poročilo se je po kratki debati odobrilo. O stanju blagaj-ne je poročal blag. g. Pavel Lozar. Poročilo izkazuje 29.072 K 45 v do-hodkov, 27.212 K 56 v. pa stroškov, torej 1859 K 89 v. prebitka. Vsi društveni dolgovi znašajo 63.521 kron 58 v. Proračun za prihodnje upravno leto izkazuje 25 600 K dohodkov in 30.200 stroškov, torej primanjkljaja 4600 K. Na predlog gospoda vodje Hubada se je sklenilo, da se imajo v bodoče predlagati obč. zboru natančne bilance o društvenem premoženju, sicer se je pa poročilo odobrje v zvezi na znanje. Ker je točka »eventualia« odpadla, so sledile volitve. Za računsko preglednika sta se z vzklikom volila gg. Juh in Tauzes. Za predsednika je bil vnovič per acclama-tionem izvoljen g. rač. nadsvetnik Ant. Svetek. Odborniki so se volili z listki. V odbor so bili izvoljeni ti-le gospodje: Fran Andoljšek, dr. Gojmir Krek, Pavel Lozar, Fr. Milčins-ki, dr. Jos. Oblak, dr. Iv. Orel, Ant. Petrovič, Ant. Reich, dr. Vlad. Ravnihar, dr. Vlad. Rudež, Anton Štritof, dr. Ivan Rupnik in Alb. Šiř. Po končanih volitvah je g. predsednik zaključil občni zbor.

— **Slavnostni koncert »Glasbene Matic«.** Ker slavno ljubljansko občinstvo zaradi malega prostora v dvorani »Narodnega doma« in množice nam dragih slo-venskih gostov, ki pridejo o priliki vsesokolske slavnosti v Ljubljano in posetijo koncert, ne bo moglo prisostvovati slavnost-nemu koncertu v soboto, dne 16. julija, in da se vstreže mnogim željam domačega občinstva, vršile v četrtek, dne 14. ju-lija zvečer ob 8. uri v ve-liki dvorani »Narodnega

doma« javna glavna skušnja proti sledeči vstopnini: Sedeži po 2 kroni brez razločka v prostoru, sto-jišča po 1 K, za dišake po 40 h. Vstopnice se dobivajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer glavne skušnje pri bla-gajni.

— **Pevski zbor »Glasbene Matic«** ima prihodnjo skupno pevsko vajo v torek zvečer ob osmih, toda ne več v »Mestnem domu«, ampak v »Narodnem domu«. Vsi častiti člani pevkega zbora se nujno prosijo, da pridejo polnoštevilno. V četrtek bo že javna glavna skušnja.

— **Poziv vodstva družbe sv. Cirila in Metoda**, ki nam je pred nekakimi 14 dnevi v pretreslj-ivih besedah slikal žalostno gmotno stanje naše prerisne družbe — je našel v krogu članic ženske po-družnice v Kranju, kakor tudi izven tega — da, v vsaki rodoljubni hiši kranjskega mesta — vnet odziv. V zavesti, da se nahaja v predalih, skrinjah in omarah naših staroslav-nih hiš marsikak morebiti že ne-rabljen, morebiti napol pozabljen komad — častljiv spomin umetelj-nosti trudaljubivih rok naših praba-bic — kakor tudi umetni, ukusni; moderni izdelki naših gospá in gos-podičin, sklenil je odbor tukajšnje žen-ske podružnice v svoji seji, dne 24. junija t. l. prirediti družbi v korist razstavo ročnih del — in si-cer se otvori razstava dne 14. junija t. l. v II. nadstropju ljudskošolskega poselopja. Vstopnina 40 h za osebo, 20 h za šolsko mladino. Z ozirom na blagi namen prireditve se bodo preplačila na j h v a l e ž n e j š e spre-jemala.

— **Za kolesarje.** V ponedel-jek po sokolskem zletu namerava večja družba kolesarjev in kolesaric poleteti iz Ljubljane v Postojno. V to svrhu je v četrtek zvečer razgovor v Hafnerjevi pivovarni, kamor se va-bijo dame in gospodje, ki bi se izleta udeležili.

— **Slovenski abiturijentje obeh gimnazij in realke** se vabijo k zabavnemu sestanku, ki se vrši v sredo 13. t. m. ob 8. uri v dvorani Puntigamske pivnice. Na sporedu je: tamburanje, petje šaljiva pošta in ples. Natančnejši spored sledi.

— **II. zlet šišenskega »Sokola«** se je izvršil včeraj strogo po določenem sporedu. Ob 4. uri sto-palo je 18 »Sokolov« v društveni opravi proti St. Vidu, izvršuje spo-toma redovne vaje. V St. Vidu po-zdravil je g. Žirovnik sosedo in vrle članice žirovnikovega zbora so pri-penjale mladeničem šopke. Nazaj grede vstavlil se je »Sokol« pri Pav-šiču v Zgornji Šiški in pozdravil tudi svojega ustanovnika gospoda Jakoba Matjana.

— **Z Bleda** se nam poroča, da bo tamkaj v soboto, dne 6. avgusta, in naslednje dni četrto mednarodno lawn-tennis tekmovanje. Oglasiti se je do 2. avgusta pri g. baronu Zoisu v Radovljici ali pri g. Otonu Wöif-lingu na Bledu.

— **Lovska sreča.** V lovišču gosp. Fr. Petriča v Starem trgu je gosp. Štül, češki rodoljub iz Prage, dne 8. t. m. ubil velicega medveda.

— **Odlikovan slovenski umetnik.** Na dunajski akademiji vpodobljajočih umetnosti je dobil častno nagrado tudi Jos. Ajler iz Lastomerce v ljutomerskem okraju. Tudi ostala dva odlikovana štajerca Karol Stenolak in Karol Podol-lak sta slovenske krvi akoravno vpisana zagraška Nemca.

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1) Marija Maček, kajzarica v Spodnjih Gameljnah, je o priliki, ko je prišla k posestnikovi ženi Jo-hani Žagar varovat, pustila svojega 3½ let starega sinčka Martina brez nadzorstva letati okoli. Ker teče po-tok Gameljščica le nekaj korakov od Žagarjeve hiše, je zašel deček v vodo in utonil. Obdolženka je bila zaradi zanemarjenja svoje materinske dolž-nosti obsojena na 5 dni strogega za-pora z 1 postom. — 2) Rajko Po-tuček, dimnikarski pomočnik in Blaž Markun, čravljarški pomočnik, sta v noči na 14. rožnika t. l. v Kranju iz hudobije razbila pri hiši gostilničarja Ježefa Goloba vernerice in napravila za kakih 5 K škodo. Potuček jezen, ker so ga orožniki zaradi neopravi-đene nošnje vojaške obleke tisti dan stavili na odgovor, je šel v družbi Markuna pred orožniško vojašnico, kjer sta proti oknu zagnala 2 kamna; eden je padel v sobo, v kateri je spala kuharica. Tisti večer je pa iz-maknil Markun v Potučkovi gostilni spečemu Francetu Mraku nekaj čez 8 K gotovine, s katerim denarjem sta potem s Potučkom po raznih krčmah popivala. Potuček je isto noč tudi pokradel peku Konradu Ča-dežu za 1 K še surovih žemelj. So-dišče je obsodilo Potučka na 10, Markuna pa na 8 mesecev težke, s

postom in trdim ležiščem poostrene ječe. — 3) Marija Bezeh, dekla v Martinhrbu je ponoči 13. velika črna vzelá svojemu stricu Antonu Petroviču, pri katerem je služila, iz telovnikovega žepa listnico z 8 bankovci po 20 kron. Da bi pa prav vsak sum odvrnila od sebe, je odprla okno od sobe, izruvala kambio proti oknu, da bi se mislilo, da se je vlom izvršil od zunaj. Pred preiskovalnim sodnikom je pa krivo izpovedala, da jo je ponoči zbudil sumljiv šum, na kar je iz postelje vstala in šla gledat k oknu in ga našla odprtega; da je videla pred hišo Barbaro Mivšek s telovnikom in jopičem v rokah ter da je nekaj iz telovnika vzelá in k sebi vtaknila; izmislila si je nadalje, da je drugi dan prišla Barbara Mivšek k njej, da je priznala, da je nekaj denarja vzelá, ter jo prosila, da naj o tem molči, ker bo denar po pošti vrnila, končno, da je prišla imenovana še enkrat k njej, ter ji pokazala ukra-deni denar, zavil v cunjé, katerega je potem skрила v žaganju v pod-strešni kuhinji. Obdolženka, katera je bila že zaradi detomora in tudi že enkrat zaradi obrekovanja kazno-vana, je bila obsojena na 18 mese-cev težke, s postom in trdim leži-ščem poostrene ječe.

— **V proslavo 400letnice ljubljanskega županstva.** V povzdigo te slavnosti priredi druš-tvena godba v ponedeljek na predve-čer zopetnega zapriženja sedanjega župana gosp. Ivana Hribarja istemu podoknico, — ter se po končanem sporedu vrne po sledečih potih: Turjaški trg, Breg, Sv. Jakoba trg, Magistrat.

— **Poskušen beg.** Prisiljenca Luka Krillenberger in Leopold Kal-dais sta se bila danes dopoldne na-veličala prisilne delavnice. Popihala sta jo od stavbe »Avstro-Ogrske banke« in tekla po Šelenburgovih ulicah v Gradišče. Tu sta ju pa že dohitela pazniki in policijski stražnik ter ju odvedla — ne k stavbi — am-pak v »luknjo«.

— **Delavsko gibanje.** V so-boto so se z južnega kolodvora odpe-ljali v Ameriko 4 Slovenci in 5 Hrvatov, nazaj pa se je pripeljalo 8 Hrvatov. — V Hrušico se je odpeljalo 13 Hr-vatov. — Včeraj sta šla v Ameriko 2 Slovenci, nazaj pa je prišlo 10 Hr-vatov in 6 Slovincov. — 15 Hrvatov se je odpeljalo iz Hrušice v Zagreb, 17 pa na Reko.

— **Našli** so danes na Dunajski cesti, kjer polagajo plinove cevi, celo človeško okostje.

— **Najnovejše novice.** — Velikomestna mladina. Na Dunaju so našli blizu pokopališča zastupljena 13letno Ottilijo Metz in njenega 7letnega brata. Deklica bi morala prinesiti materi iz bolniške blagajne 6 K. Denar pa je zapravila s svojim bratom, kupila sta si tudi žganja, končno pa je dala bratu piti luga ter ga je tudi sama pila. Pre-pejali so ju težko ranjena v bol-nišnico.

— **Bratomor.** V Budapešti je vstrelil v prepiru bivši orožniški častnik Rudolf Hiber, sin finančnega svetnika, svojega 17letnega brata.

— **Prizden rop.** V Schlett-stadtu v Alzaciji si je neki tujec, ki se je podpisal Anton Richard, najel sobo ter si oddal na pošti manjši zne-sek po nakaznici na svoje ime. Ko mu je pismonoša denar prinesel, ga je na-padel in zaklal, s poštno torbo, ki je bila polna denarja pa zbežal.

— **Na smrt obsojen** je bil v soboto v Brnu 28letni kovaški pomoč-nik Fr. Šimkovič, ki je s sekiro ubil ženo svojega mojstra in njeno 5letno hčer.

— **Nadvojvodinja** — gimna-zijalka. Nadvojvodinja Elizabeta Franciška, hči nadvojvodinje Valerieje in nečakinja cesarjeva, je napravila kot zasebna učenka izpit čez I. gimna-zijski razred z odliko.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 11. julija. Prvi prezi-dent najvišjega sodišča, dr. Ha-bietinek, je odstopil; njegov na-slednik postane dr. Steinbach.

Dunaj 11. julija. Danes se je v VII. okraju podrla na pol sezi-dana hiša; več oseb je bilo ubitih.

Brno 11. julija. V Lipnici in v nekaterih drugih krajih so bile včeraj nemške slavnosti, ki so jih Čehi razgnali.

Cetinje 11. julija. V Skadru sta se spuntala dva bataljona turškega vojaštva, ker že več mese-cev niso ne oficirji ne vojaki pre-jeli plače.

Rim 11. julija. Ministrski svet je sklenil razpustiti parla-ment.

Rim 11. julija. „Patria“ javlja, da vohunska afera kapitana Ercolesija zadobiva čedalje hujši značaj. Izkazalo se je, da se je Ercolesi že več let bavil z izdajanjem vojaških tajnosti in da je bilo še več drugih oficirjev z njim v sporazumljenju.

Pariz 11. julija. Listi poročajo, da je ruski ministrski svet se bavil z vprašanjem, če se naj Tolstega eksilirajo v Sibirijo zaradi poziva, naj se vojaki punitajo. Ministrski svet se ni mogel zediniti in je vsled tega prepustil carju odločitev.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 11. julija. Vsled večdnega deževja je Ljao-jang deloma preplavljen. Razne ceste so popolnoma pod vodo. Vzlic temu, da so Japonci že jako blizu, so Kitajci še povsem mirni.

London 11. julija. Iz Tokio se poroča: V petek med viharjem so torpedovke admirala Togo naskočile križarko „Askold“. Izid boja še ni znan.

Berolin 11. julija. „National-Zeitung“ poroča, da delajo Japonci priprave, da bi po zavzetju Port Arturja lahko takoj začeli oblegati Vladivostok.

London 11. julija. Japonci niso zavzeli samo mesta Kajču, nego tudi zasedli vse gore okrog mesta, tako da dominirajo po cellem okolišu.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 9. julija 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.60	99.70
4 1/2% srebrna renta	99.45	99.65
4 1/2% avstr. krona renta	99.35	99.55
4 1/2% zlat	118.80	118.80
4 1/2% ogrska krona	97.15	97.35
4 1/2% zlat	118.50	118.70
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 1/2% posojilo mesta Split	100.25	101.25
4 1/2% Zader	100.00	101.00
4 1/2% bos. hero. žel. pos. 1902	100.65	101.65
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99.60	100.00
4 1/2% ž. o.	99.60	99.90
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.70	102.15
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	108.40	107.40
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	101.00	102.00
4 1/2% ogrske cen.	100.50	101.00
4 1/2% dež. hr.	100.00	101.00
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	99.75	100.00
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99.50	99.50
4 1/2% obl. češke ind. banke	99.50	99.50
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	99.50
4 1/2% prior. dol. žel.	303.25	305.25
4 1/2% juž. žel. kup. b. i. i.	101.25	101.70
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101.25	101.70
Srečke.		
Srečke od l. 1854	181.25	183.25
„ 1860 1/2	258.00	261.00
„ 1864	161.00	163.00
„ tizske	298.00	308.00
„ zem. kred. I. emisije	290.00	298.50
„ II.	268.00	276.50
„ ogr. hip. banke	90.00	93.50
„ srbske a. frs. 100—	128.10	129.10
„ turško	20.90	21.90
Basilika srečko	402.00	472.00
Kreditne	78.00	82.50
Inomoške	78.00	81.80
Krakovske	66.00	70.00
Ljubljanske	53.25	55.25
Avst. rud. križa	29.00	30.00
Ogr.	63.00	72.00
Rudolfove	75.00	79.50
Salcburške	507.00	518.00
Dunajske kom.	80.65	81.65
Dolnice.		
Južne železnice	635.25	637.25
Državne železnice	1616.00	1626.00
Avstr.-ogrsk. bančne dolnice	640.00	641.00
Avstr. kreditne banke	743.00	749.00
Ogrske	249.00	250.00
Živnostenske	605.00	610.00
Premogokop v Mostu (Brück)	428.75	429.75
Alpinske montan	2193.00	2200.00
Praske žel. ind. dr.	491.50	492.50
Rima-Murányi	304.00	306.00
Trbovljske prem. družbe	491.00	495.00
Avstr. orožne tovr. družbe	164.50	165.50
Češke sladkorne družbe	11.32	11.37
Valute.		
C. kr. cekin	19.01	19.03
20 franki	23.46	23.54
20 marke	23.90	23.98
Sovereigns	117.32	117.52
Marko	94.95	95.15
Laški bankovci	263.00	264.00
Rubli	4.84	5.00
Dolarji	5.00	5.00

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 11. julija 1904.

Termin.

Pšenica za oktober	50 kg K 9.22
Rž „ oktober 1904	50 „ 6.85
Koruzna „ avgust	50 „ 5.53
„ maj	50 „ 5.87
Oves „ oktober	50 „ 6.51

Efektiv.

10 vin. višje.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Poslano.*

Z ozirom na govorice, da iščem kompanjona za hotel jaz, izjavljam tem potom, da nimam poviša iskati kompanjona.

V Ljubljani, 11. julija 1904.

Fric Novak
restavator.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Zahtevajte vsedkar žetodeno tinkturo (tudi odvajalno) lekarnarja **Plecollija v Ljubljani na Dunjski cesti** in zavračajte ponaredbe, ki obsegajo drastične zdravju škodljivd snovi. — Zunanja naročila po povzetju. 1264-8

Pred zajutrkom 1 kozarec rogaškega „Tempel-vreleca“ učinkuje vodo gonilno, apetit vzbuja, v po-vsepuje pretvor. „Styria-vrelec“ ima sicer isti, a močnejši vseh.

Meteorologično poročilo.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
9	9. zv.	737.2	23.0	brezveter.	jasno
10	7. zv.	737.6	19.2	sl. jug	jasno
	2. pop.	735.8	29.7	sr. jvzhod	soparno
11	9. zv.	735.6	23.2	sl. svzhod	soparno
	7. zv.	736.9	19.2	sr. sever	skoro jas.
	2. pop.	735.5	27.5	sl. jvzhod	jasno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 23.1° in 19.6°, — normale: 24.0° in 19.6°. — Mokrina v 24 urah: 0.0 mm in 0.8 mm. Minolo noč nevihta.

Zahvala.

Za tako mnogoštevilno spremstvo ob pogrebu našega nepozabnega očeta, brata, tasta, gospoda

Luka Mlakarja

kakor za darovane krasne vence izrekamo svojo najvdanejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo preblagorodnemu gospodu c. kr. okraj glavarju v Kamniku dr. Henriku pl. Cronu; ognjegasnemu društvu iz Lukovice ter onim iz okolice, ki so došli v tako obilnem številu; dalje šolskemu vodstvu na Brdu, ki se je udeležilo pogreba s šolsko mladino; pevskemu društvu „Zarja“, posebno g. O. Devu za preskrbitev žalostink pred hišo in na grobu. Končno bodi izrečena še prav presrečna zahvala gospodu Jošipu Fajdigu iz Kamnika kot odposlanca zveze ognjegascev za vzvišeni nagrobni govor.

V Lukovici, 9. julija 1904.

Žalujejo ostali.

1955

Lepa prilika za nakup!

Do 15. julija prodajam

bela spodnja krila z vezeninami
" " " s čipkami
barvasta " " iz lusterja
" " " iz svile

in oddelek švicarskih vezenin

posebno ceno. *

Anton Šarc v Ljubljani

Sv. Petra cesta št. 8

nasproti hotelu „Lloyd“.

Nestrupene barve za pleskanje.

Varstvo proti zastrupljenju s svincem.

„Lithopone“

je edino nadomestilo za strupene, škodljive svinčene barve; delavce varuje ne-srečnih svinčenih boleznih, delodajalca pa ohranja vesele in zdrave delavce. Pleska se z njim lepo in stanovito, kakor z vsako svinčeno barvo. „Lithopone“ je ce-neji kakor vse druge barve za pleskanje in je naprodaj v vsaki poljubni barvi.

Specialiteti: **sivo (Brückengrau)** smleto kar
rdeče (Maschinenrot) za pleskanje.

Barve za železniško industrijo.

V. znamka Dobiva se v vseh trgovinah z barvami v monarhiji. V. znamka
Zahtevajte izključno le sodce z vpisano varstveno znamko in pečatom firme.

Lithopone- in kem. tov.: Kasern pri Salcburgu.
Pisarna: Dunaj, I., Wallnerstrasse št. 11.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Globoko užalosteni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani oče, oziroma stari oče in tast, gospod

Karol Piš

danes ob 5. uri popoldan, previden s sv. zakramenti, v starosti 76 let, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega ranjkega bode v torek, 12. julija ob 6. uri popoldan iz Hrenove ulice št. 6. 1954
Svete maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Sv. Jakoba.

Ljubljana, 10. julija 1904.

Karol Piš, sin; Julija Soklič, Marija Palčič, hčere; Edmund Soklič, Mihael Palčič, zeta; Klementina Piš, sinaha; Stanko in Rudolf Palčič, Vida, Boris, Ernest in Leo Soklič, vnuki in vnukinja.
Mesto posebnega obvestila.

Zahvala.

Krut je udarec, katerega je meni in mojim zadjala smrt edinega sinka

Ivota.

V težkih teh dneh so prihajali izrazi sočutja od vseh strani. Vsi znani krogi prijaznega Novega mesta, mesta Ljubljanskega in od drugod so pošiljali tolažilna pisma in pokrili predragemu nam mrtveca s krasnim cvetjem. Mnogoštevilno je bilo spremstvo k zadnjemu počitku. Gospodje dijaki novomeške gimnazije so nosili rakev in sveče, učenci ljudske šole vence. Pod osebnim vodstvom velečastitega gosp. gvardjana p. Otokarja se je udeležila spreveda vsa ljudska šola, dasi dragi ranjci ni bil učenec novomeške šole. Spremila sta ranjkega veleč. konventa oo. frančiškanov in usmiljenih bratov, in gg. pevci so peli pretresajoče žalostinke.

Za vso to ljubav izrekam iskreno zahvalo. Zahvaljujem tudi bolnico usmiljenih bratov v Kandiji na skrbni zadnji postrežbi in nje primarija g. dr. Defranceschija, ki je storil vse, kar premore človeška pomoč, ter revčiku toli sočutno lajšal bolečine. 1951

Ljubljana, 9. julija 1904.

Dr. Anton Rogina.

Trgovskega učenca

ki je dovršil spodnjo realko ali gimnazijo, je zmožen slovenskega in nemškega jezika, sprejme v trgovino z mešanim blagom 1848-2
Janko Traun, Glince pri Ljublj.

Sprejme se takoj mlad trgovski pomočnik

in 1925 3

učenec

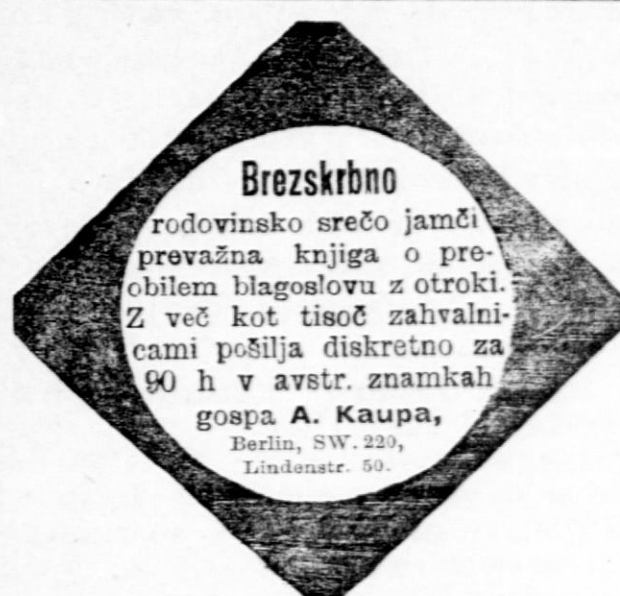
v trgovini z mešanim blagom **Franc Zurec v Trebnjem.**

Trgovskega pomočnika 1924 3

za trgovino z meš. blagom sprejme tvrdka **Oton Roman v Radovljici.**

Ponudbi je priložiti spričevala in naznaniti čas vstopa. Istotam se sprejme **učenec in trgovski sluga.**

Sodarski pomočnik ima prednost.

Muhe so zopet sitne!

Onesnažijo stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolnikov in mrličev, od izmetkov in mrhovine, trpinčijo človeka in žival.

Nastavite povsod amerikansko nastavlo za lov muh

„Tanglefoot“

Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi se povsod. 5-155

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič

== v Ljubljani. ==

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Navod in voznega reda.

večjaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7 uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osonni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osonni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osonni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA Ob 3. uri 23 m jutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Ljubljana-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Linca, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osonni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osonni vlak z Grosupljeja od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojanila daje: 3-78
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah št. 12.

Dijaki

se sprejmejo v boljšo družino pod zmernimi pogoji na stanovanje in hrano
v Ljubljani, Glavni trg št. 25, I. nadstr.
1949-1

Kupim

tovorni voz

za enega konja, že rabljen a v dobrem stanu. — Ponudbe prosim pod naslovom: „Poštni predalček št. 65, Ljubljana“.

1920-3

Deklance

vzame za prihodnje šolsko leto na stanovanje in hrano izobražena rodbina. Kje — se izve v upravnistvu „Slov. Naroda“.

1921-2

Pripravniki prostori

za pisarno ali skladišče se 1878-2 oddajo s 1. avgustom na Mestnem trgu št. 25 v pritličju.

Trgovski pomočnik

25 let star, izurjen v trgovini z meš. blagom, slovenskega in nemškega jezika zmožen, želi svojo dosedanje službo v teku 6 tednov premeniti. 1950-1

Ponudbe naj se pošljejo pod „C. 25 M.“ pošto čakališče, Vipava.

Zaradi pomanjkanja prostora prodam

3 težke tovarne vozove

v dobrem stanu ohranjene.

JOŽEF TAVČAR

posestnik 1880-3

v Št. Jerneju na Dolenjskem.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.